

EISEN. - Erkennung van alle politieke vluchtelingen in Nederland.

- Vrijlating van onze vrienden.

- Stoppen met het terugsturen van vluchtelingen naar Turkije.

- Een onafhankelijk onderzoek naar de behandeling van vluchtelingen.

- Afschaffing van de meldplicht en de legitimatieplicht

- Verkorting van de asylprocedure.

- Stoppen met psychologische en economische onderdrukking van vluchtelingen.

- Stoppen met politieke diskriminatie.

- Kiesrecht voor alle buitenlanders, dus ook voor erkende politieke vluchtelingen.

WIJ DOEN EEN BEROEP OP DEMOKRATISCHE MENSEN EN GROEPERINGEN OM ONZE EISEN TE ONDERSTEUNEN.

-komitee van politieke vluchtelingen in Arnhem-----

kontaktadres van het solidariteits-
komitee: vereniging 'de mangel',

kastanjelaan 18

085 - 450097.

OPROEP AAN ALLE DEMOKRATEN, DEMOKRATISCHE PARTIJEN EN
INSTELLINGEN.

Op 13-1-1968 is ALI ERTUGRUL tijdens zijn wekelijkse meldingsplicht bij de politie gearresteerd.

Op 15-1-1968 is MURAT KEKIC tijdens zijn nadere verhoor gearresteerd op grond van het feit dat zijn verhaal niet geheel overeenkwam met het vorige.

Vervolgens is ook een jongen in Nijmegen, HASAN DEMIR, tijdens zijn nadere verhoor gearresteerd.

De ellendige toestand gaat gewoon door en het vervolg is dat mevrouw SULTAN CURAY en MEHMET ALI CURUN uit Arnhem gedwongen worden het land te verlaten zonder dat ze de uitspraak van hun asyl-procedure mogen afwachten.

Deze anti-demokratische behandeling hebben wij in Nederland vaker meegemaakt en deze behandeling wordt veroorzaakt door het vluchtelingenbeleid van de regering.

Onze aanspraak hier tegenover is dat de nederlandse regering het verdrag van Geneve met betrekking tot vluchtelingen naast zich neerlegt. Dit verdrag houdt in, dat een asylzoeker mag blijven totdat zijn proces beëindigd is.

De huidige onderdrukking van turkse en koerdische vluchtelingen door de nederlandse regering heeft ook te maken met een veranderde opstelling ten opzichte van de turkse regering.

2 jaar geleden heeft de nederlandse regering bij de mensenrechtenkommissie van de EEG een klacht ingediend dat Turkije geen democratie heeft en nu wordt in één keer gezegd dat de fascistische junta niet meer aan de macht is en de democratie hersteld.

Wij als turkse en koerdische politieke vluchtelingen in Arnhem protesteren tegen het behandelingsbeleid van politieke vluchtelingen door de regering. Wij eisen dat Ali ERTUGRUL, Murat KEKIC en Hasan DEMIR onmiddellijk worden vrijgelaten en wij vragen alle democratische instellingen onze hongerstaking en bezetting te steunen.

Eisen van de gearresteerde jongens en van de aktievoerders:

OPROEP AAN ALLE DEMOKRATEN, DEMOKRATISCHE PARTIJEN EN
INSTELLINGEN.

Op 13-1-1986 is ALI ERTUGRUL tijdens zijn wekelijkse meldingsplicht bij de politie gearresteerd.

Op 15-1-1986 is MURAT KEKIC tijdens zijn nadere verhoor gearresteerd op grond van het feit dat zijn verhaal niet geheel overeenkwam met het vorige.

Vervolgens is ook een jongen in Nijmegen, HASAN DEMIR, tijdens zijn nadere verhoor gearresteerd.

De ellendige toestand gaat gewoon door en het vervolg is dat mevrouw SULTAN CURAY en MEHMET ALI CURUN uit Arnhem gedwongen worden het land te verlaten zonder dat ze de uitspraak van hun asyl-procedure mogen afwachten.

Deze anti-demokratische behandeling hebben wij in Nederland vaker meegemaakt en deze behandeling wordt veroorzaakt door het vluchtelingenbeleid van de regering.

Onze aanspraak hier tegenover is dat de nederlandse regering het verdrag van Geneve met betrekking tot vluchtelingen naast zich neerlegt. Dit verdrag houdt in, dat een asylzoeker mag blijven totdat zijn proces beëindigd is.

De huidige onderdrukking van turkse en koerdische vluchtelingen door de nederlandse regering heeft ook te maken met een veranderde opstelling ten opzichte van de turkse regering.

2 jaar geleden heeft de nederlandse regering bij de mensenrechtenkommissie van de EEG een klacht ingediend dat Turkije geen democratie heeft en nu wordt in één keer gezegd dat de fascistische junta niet meer aan de macht is en de democratie hersteld.

Wij als turkse en koerdische politieke vluchtelingen in Arnhem protesteren tegen het behandelingsbeleid van politieke vluchtelingen door de regering. Wij eisen dat Ali ERTUGRUL, Murat KEKIC en Hasan DEMIR onmiddellijk worden vrijgelaten en wij vragen alle democratische instellingen onze hungerstakingen bezetting te steunen.

Eisen van de gearresteerde jongens en van de aktievoerders:

EISEN: - Erkenning van alle politieke vluchtelingen in Nederland.

- Vrijlating van onze vrienden.
- Stoppen met het terugsturen van vluchtelingen naar Turkije.
- Een onafhankelijk onderzoek naar de behandeling van vluchtelingen.
- Afschaffing van de meldplicht en de legitimatieplicht
- Verkorting van de asylprocedure.
- Stoppen met psychologische en economische onderdrukking van vluchtelingen.
- Stoppen met politieke diskriminatie.
- Kiesrecht voor alle buitenlanders, dus ook voor erkende politieke vluchtelingen.

WIJ DOEN EEN BEROEP OP DEMOKRATISCHE MENSEN EN GROEPINGEN OM ONZE EISEN TE ONDERSTEUNEN.

-komitee van politieke vluchtelingen in Arnhem-----

kontaktadres van het solidariteits-
komitee: vereniging 'de mangel',
kastanjelaan 18
085 - 450097.

AAN ALLE DEMOKRATIES GEZINDE MENSEN.

Omdat de nederlandse regering de politieke vluchtelingen onder druk zet zijn wij op 16-01-'86 een hongerstaking begonnen die tot op heden voortduurt.

De politieke vluchtelingen uit Turkije en turks Koerdistan hebben als probleem dat de Nederlandse Regering hen rechten ontnemt waar ze recht op hebben.

Nederlandse democraten zijn van dit probleem op de hoogte en sympathiseren met deze politieke vluchtelingen en trachten hen te helpen bij het verwezenlijken van hun rechten.

De nederlandse overheid verkeert in een economische crisis en de buitenlanders en zo ook de politieke vluchtelingen worden hiervan de dupe.

De nederlandse regering wil het contact met Turkije niet verbreken omdat ze economische, militaire en politieke belangen hebben. Zij zijn van de Turkse Junta afhankelijk.

Omdat Nederland beweert dat er in Turkije een democratie heerst onderdrukt zij alle politieke vluchtelingen. Voor enige jaren terug echter beweerde de nederlandse regering dat er geen democratie in Turkije te bespeuren was. Zo maakt Nederland haar eigen wetten kapot en wordt zij tot karikatuur voor de gehele wereld.

Wij eisen dat het kontrakt van Genève, waar alle mensenrechten in opgenomen zijn, niet verbroken zal worden, maar zal worden nageleefd. Op dit moment is dat nog niet verwezenlijkt:

De politieke vluchtelingen worden gearresteerd en teruggestuurd naar Turkije, of ze hebben een wekelijkse meldingsplicht bij de politie.

Ze worden door de Nederlandse Overheid afgewezen als mensen die in politieke nood verkeren. De Nederlandse Regering voelt zich niet verantwoordelijk voor de gevolgen van de afgewezen politieke vluchteling die, teruggestuurd naar zijn "eigen" land, zal worden vervolgd en veroordeeld.

In Duitsland gebeurt hetzelfde. Kemal Altubar was een politiek vluchteling die opgehangen zou worden als hij teruggestuurd zou worden naar Turkije. De Duitse regering ontkende dat en zei dat hij terug moest. Met deze wetenschap heeft Kemal zelfmoord gepleegd. Hij is door het raam van een verdieping naar buiten gesprongen omdat er voor hem geen enkele toekomst meer was.

Wij willen niet dat deze dingen navolging zullen hebben in Nederland.

Revolutionairen, Demokraten en Vluchtelingen,

PARTICIPANTEN:

Wæst solidair met deze hongerstaking en maak dat bekend in heel Nederland. Ons probleem is het probleem van alle vluchtelingen en buitenlanders. Hoe meer solidariteit, hoe meer kracht.

- *. Vrijlating van alle gearresteerde politieke vluchtelingen.
- *. Afschaffing van de meldingsplicht.
- *. Erkenning van de rechten die in het vluchtelingenstatuut staan.
- *. Gelijke behandeling van alle politieke vluchtelingen en stoppen met politieke diskriminatie.
- *. Geen enkele politieke vluchteling mag worden teruggestuurd naar de fascistische Junta.
- *. De Nederlandse Regering moet ophouden met de psychologische onderdrukking van politieke vluchtelingen.
- *. De Nederlandse regering moet haar standpunt aangaande de politieke situatie in Turkije herzien.

Wij willen kontakt met het ministerie van Justitie opdat ze deze inhoud serieus neemt en voorkomt dat er in Nederland hetzelfde gebeurt als met Kemal Altumbar.

28-01-1986

Solidariteitskomitee
met politieke
vluchtelingen in
Arnhem.

tijdelijke Kastanjelaan 22E
tel. 085-436479.

MENSEN,

bij deze onze excuses voor de overlast die wij u vandaag en gister hebben moeten bezorgen.

Wij hebben niets tegen mensen die willen bidden. Ook wij willen graag onze kultuur in vrijheid beleven. Dit is heden ten dage in Turkije onmogelijk en de Conferentie van Geneve heeft in december 1985 de Turkse regering hiervoor nog op de vingers getikt.

Wij hadden gehoopt dat de kerk onze humanitaire rechten zou erkennen. Doch helaas bleek dat de priester ons slechts wilde tolereren onder protest. Hij zei ook: "ik geef geen onderdak aan terroristen; terroristen en misdadigers moeten maar gewoon naar Turkije terug".

Wij voeren echter geen hungerstaking voor terroristen, maar voor mensen die voor politieke en kulturele onderdrukking zijn gevlucht. Mensen die door de veranderde politieke opstelling van de Nederlandse regering dreigen te worden teruggestuurd. Volgens de regering heerst er in Turkije nu een democratie. Maar dat is niet waar. Al sinds de militaire coup in 1980 is er onderdrukking en inmiddels hebben de militairen de tijd gehad om deze onderdrukking tot in alle bestuurlijke apparaten door te voeren. De onderdrukking is dus tot systeem gemaakt. En elk welingelicht mens kan weten dat een militaire orde berust op dwang, waarbij afwijken van de regel zwaar wordt bestraft.

Wij vinden het jammer dat wij niet in staat zijn geweest om onze situatie via praten uit te leggen. Onze vrienden dreigen het land te worden uitgezet en wij moesten iets doen. Daarom is tot de hungerstaking besloten. In de Opbouw kregen wij slechts beperkte publiciteit. Daarom is tot het verplaatsen van de actie naar deze kerk besloten.

Helaas kregen wij geen voorzieningen als water, kookgelegenheid en toiletten. Deze dingen zijn voor ons onontbeerlijk om de actie vol te houden. Dat is een technisch probleem. Als mensen lange tijd geen voedsel tot zich nemen moeten ze bij elkaar blijven opdat het mogelijk blijft elkaars gezondheid in de gaten te houden. Zonder voorzieningen gaan mensen zwerven. Wij moesten kiezen: stoppen met onze actie, of de kerk bezet houden om voorzieningen af te dwingen. Gezien het humanitaire belang hebben wij tot het laatste besloten en u de toegang geweigerd. Inmiddels zijn de voorzieningen gegeven en kunnen de diensten weer gewoon doorgaan.

Wij zetten onze hungerstaking voort voor onbepaalde tijd en hopen dat er na de eerste strubbelingen ook van uw kant begrip komt.

komitee van politieke vluchtelingen

Sinds 16-1-'86 zijn wij, politieke vluchtelingen uit Turkije en turks Koerdistan als protest in actie. Onze actie bestaat uit een reeds 14 dagen durende hongerstaking en diverse prikacties. Wij gaan door tot onder vermelde eisen zijn ingewilligd.

Heden is in Turkije nog steeds de fascistische junta aan de macht. In Turkije en turks Koerdistan komen onderdrukking, marteling en doodvonnis-
sen steeds meer voor. Revolutionairen en democraten staan onder grote druk. In Koerdistan wordt tegen de koerdische bevolking op verschillende manieren zwaar druk uitgeoefend. De koerdische bevolking staat ieder moment voor groot gevaar. Met de nieuwe wetgeving zijn er in grote mate verboden gelegd op het politieke en op de levenswijze van de bevolking. Op democratische rechten en vrijheid wordt nog steeds fel bezuinigd. Dat de turkse overheid zich democratisch voordoet aan de internationale opinie is niets anders dan systematisch uitgevoerde demagogie. De fascistische regering gebruikt al z'n mogelijkheden om de internationale opinie om de tuin te leiden. Daadwerkelijk is er in Turkije niets veranderd.

Tot voor kort was de mening van de nederlandse regering dat er in Turkije geen democratisch beleid was, dat er onderdrukking heerste en dat de mensen geen gebruik konden maken van democratische rechten en vrijheden. Met dit oogpunt hadden 5 Europese landen, waaronder Nederland een klacht ingediend bij de Raad van Europa tegen Turkije. Deze houding van de nederlandse regering heeft respekt afgedwongen bij revolutionairen en democraten en bij ons, politieke vluchtelingen die zich in Nederland bevinden. Deze houding van de nederlandse regering was een zware klap voor de fascistische turkse diktatuur.

Maar de nederlandse regering neemt nu een nieuwe politieke houding aan ten opzichte van Turkije, zowel in haar buitenlandse beleid als binnenlands t.o.v. vluchtelingen uit Turkije. De nederlandse regering heeft zijn klacht bij de Raad van Europa ingetrokken en is met Turkije een nieuwe samenwerking begonnen op politiek en economisch gebied. Met deze samenwerking wordt er steun verleend aan het fascistische regime.

Deze politieke verandering brengt grote schade toe aan democraten uit Turkije en turks Koerdistan. Daarbij is de houding van de nederlandse regering t.o.v. turkse en koerdische asylzoekers anti-democratisch. Dit uit zich in: het dwingen tot terugkeer, bezuiniging op verschillende sociale rechten, onvoldoende maatregelen tegenover het groeiende racisme, enz. Dit leidt er toe dat er onrust ontstaat bij de buitenlandse bevolking. De diskriminatie tegenover politieke vluchtelingen uit Turkije en turks Koerdistan wordt duidelijk openlijker. Bijvoorbeeld: een asylzoeker uit Oost-Europa wordt hartelijk ontvangen, in korte tijd wordt er een politiek vluchtelingenstatus verleend, op vele terreinen maken ze uitzonderingen om een en ander te vergemakkelijken.

Mensen uit landen met een fascistische regering, of een anti-democratische regering krijgen te maken met het tegenovergestelde, Zij krijgen verschillende moeilijkheden. Vluchtelingen uit Turkije en turks Koerdistan worden beschouwd als ongewenste mensen. Er wordt psychologische druk op hen uitgeoefend, er wordt gedreigd met terugzending en tegen plaatselijk voorkomende anti-democratische houdingen wordt niets gedaan.

Het aantal vluchtelingen uit Turkije en turks Koerdistan dat een status heeft gekregen bedraagt tot op heden niet meer dan 2 dozijn. Op een verzoek laat de beslissing tussen 2 en 5 jaar wachten. Deze houding maakt de politieke vluchtelingen onzeker; ze kunnen niet met enige zekerheid de toekomst tegemoet zien. In deze situatie kan men niet verwachten dat er gezonde relaties ontstaan en een aanpassing aan de nederlandse maatschappij. De nederlandse overheid zal deze waarheid moeten inzien en er een praktische, democratische en gezonde oplossing voor vinden. De benadering van de nederlandse regering met het economische op de voorgrond is een grote fout en daarbij ook erg gevaarlijk. De economische kant op de voorgrond brengen vloeit voort uit een bewuste politiek. Dit stimuleert het racisme en biedt voedsel aan racistische ontwikkelingen. We moeten niet vergeten dat het politieke vluchtelingenprobleem een onderdeel is van het vluchtelingenprobleem.

Al deze situaties zorgen ervoor dat er bij in Nederland verblijvende vluchtelingen in het algemeen een opeenstapeling van problemen en onte-

kregen. In het algemeen steunen de in Nederland verblijvende politieke vluchtelingen onze eisen.

De Nederlandse democratische opinie.

Het buitenlanders probleem en wij politieke vluchtelingen die er deel van uitmaken is een van de problemen waar wij tegenover zitten. De oplossing van het vluchtelingenprobleem staat in verband met andere maatschappelijke problemen. De bron van de economische crisis, de werkloosheid en de iedere dag groeiende maatschappelijke ontevredenheid is in het algemeen niet de buitenlanders en ook niet de politieke vluchtelingen; de bron van al deze dingen is het kapitalistische systeem en de maatschappelijke vervorming van dit systeem.

Bij het oplossen van maatschappelijke problemen staat het ene in verband met het andere. Het beeindigen van de anti-demokratische toepassing van het beleid op politieke vluchtelingen kan alleen als de democratische opinie gehoor geeft en alle democraten hun stemmen laten horen. Wij vragen dan ook de actieve steun van alle democraten.

Wij willen ook vermelden dat onze protest-actie in korte tijd verbreed is en daadwerkelijk geworden dankzij de steun en de solidariteit van democraten. Wij geloven dat deze belangstelling, steun en solidariteit voortdurend zal zijn en bedanken ieder die ons steunt.

Aan alle pers en omroepen.

Internationale democratische instellingen,

De rechten van politieke vluchtelingen zijn overal op de wereld d.m.v. overeenkomsten en wetten zeker gesteld.

Het politiek vluchtelingenrecht is een internationaal verdrag.

De landen die het verdrag hebben getekend moeten de wet toepassen.

Dit moeten we weten: geen mens verlaat zijn land om in een ander land asyl te vragen, zolang dat niet hoeft.

Een mens dat voor zijn land en volk vrede, democratie en vrijheid vraagt is een waardevol mens dat respect verdient.

Ieder land en ieder volk heeft in het verleden donkere periodes meegemaakt. Overal en in iedere periode waren er mensen die vanwege hun politieke overtuiging, taal, geloof of afkomst hun land moesten verlaten. Het Nederlandse volk, dat de bloederige bezetting van Hitler heeft meegemaakt weet deze waarheid zeer goed.

Wij geloven dat het niet meer dan menselijk is als ons heilige recht, het asylrecht voor vluchtelingen, wordt erkend. Dat Nederland, wat wij als democratisch land kennen, onze levens veilig stelt.

Maar de Nederlandse regering vindt zelfs dat te veel gevraagd van ons. Nederland is lid van V.N. en heeft het verdrag getekend waarin internationaal de rechten en zekerheden voor politieke vluchtelingen zijn vastgelegd.

Wij vragen alleen ons recht van de Nederlandse regering en meer niet.

Wij vragen dit op grond van het internationale verdrag waar Nederland aan deelneemt.

Wij vragen politieke vluchtelingen van alle volkeren, de Nederlandse democratische opinie en de internationale instellingen om ons actief te steunen in onze strijd voor ondervermelde eisen. Solidariteit is onze grootste vertrouwensbron.

- Vrijlating van alle gearresteerde politieke vluchtelingen
- Afschaffing van de meldingsplicht
- Erkenning van de rechten die in het vluchtelingenstatuut staan
- Gelijke behandeling van alle politieke vluchtelingen en stoppen met politieke discriminatie.
- Geen enkele politieke vluchteling mag worden teruggestuurd naar het fascistische Turkije.
- De Nederlandse regering moet ophouden met de psychologische onderdrukking van politieke vluchtelingen.
- De Nederlandse regering moet haar standpunt aangaande de politieke situatie in Turkije herzien.

Wij willen hierover contact met het ministerie van Justitie opdat ze de inhoud serieus neemt.

Arnhem,
1 februari 1986

Koerdistan licht in midden oosten en speelt een belangrijke rol met betrekking tot de politiek en de geografische ligging. Door zijn belangrijke plaats is Koerdistan bijna altijd een kolonie geweest en het volk wordt gemarteld en uitgemoord. Enkele keren heeft Koerdistan autonomie gekregen, maar dat heeft nooit lang geduurd door de verraders en omdat het geloof ook een belangrijke rol speelde.

Koerdistan behoort tot één van de oudste volkeren ter wereld. Als we terug gaan in de geschiedenis zien we dat de Europese volkeren 400 jaar voor Christus naar Zagros emigreerden. Tot één van die volkeren behoorden ook de Meden, die onze voorouders waren. De Meden behoorden tot het Ari-ras. Zij vestigden zich in het gebied van de Kazin-zee tot Zuid-oost-Iran en kozen dit als vaderland, wat de naam kreeg Madia. In korte tijd hadden ze een sterk leger opgebouwd en hadden de macht over andere volkeren.

Vier honderd jaar voor Christus leefde een man genaamd Kesenefon. Hij was een soldat van het Griekse leger en een belangrijk geschiedschrijver. In zijn boek "De tocht van de tienduizenden" kunnen we lezen hoe het leger door Koerdistan reisde en hoe het agliep met hun in 550 Christus..!

Een tijd later gingen de Meden kapot en de Perzen hadden de macht op Koerdistan overgenomen. Toen de Perzen kapot gingen, had groot Iskender de macht over Noord-Armenië. Dat was 100 jaar voor Christus. 36 jaar voor Christus kwamen de Romeinen naar Koerdistan. Hun beroemde generaal Mark Antonius kreeg toen de macht over Koerdistan. Nadat de Perzen ten onder waren gegaan, was er een nieuw volk opstaan. "De Sasani's" "De Sasani's" hadden jarenlang gevochten tegen de Romeinen over Koerdistan. De ene keer hadden "De Sasani's" de macht, de andere keer de Romeinen. Koerdistan was een oefeningsplaats van beide volkeren.

In de tijd verspreidde het Christendom zich en kwam ook hieraan, de Armeniërs namen het Christendom, Maar Koerden hielden hun eige geloof (Zerdust).

Daarna arriveerde het Mohammedaanse geloof. De Arabieren hadden de macht over Koerdistan, totdat de Turken in Klein-Azië kwamen. Toen de Koerden zich nog onder de macht van de Arabieren bevonden, waren er vaak opstanden gekomen, maar die werden onderdrukt door moorden.

In 1071 na Christus was de Keizer van Byzantium, Roman Diojeni, in oorlog met de Keizer van Selcuk, Alpaslan. Hij verloor deze oorlog en Noord-Koerdistan was nu onder de macht van de Selcuken. Na de Selcuken was heel Koerdistan onder de macht van de Anadolu-Selcuken, tot dat het Osmaanse rijk aan de macht kwam. Koerdistan was nu soms onder de macht van Perzische prinses en soms onder de macht van Turkse prinses. In begin van 16^e eeuw had de koning van Perzië, Sjah Ismail, een groot deel van Koerdistan veroverd. In 1514 vertrok de koning van Osmaanse rijk, Yavuz Sultan Selim, met zijn machtige leger naar Koerdistan om het Shi-geloof te laten verdwijnen. Dit was echter een trauk, het werkelijk doel was om Koerdistan te veroveren, wat hem ook geluk was. Hierbij werden honderduizenden Koerden gedood. Daarna vertrok hij, maar liet prinses achter, die de macht op de Koerden uitoefenden volgens zijn theorie. In periode speelden landverraders ook een grote rol, om de Koerden onder de macht van het Osmaanse rijk te laten houden. Een bekende verrader uit Koerdische geschiedenis was Idrisi Bitlisi. In deze tijd was Koerdistan 2 keer in opstand gekomen en beide keren onderdrukt. De naam van de eerste was Dem-Dem. De tweede opstand werd Canpolat genoemd.

In 1639 werd voor de eerste keer in de Koerdische geschiedenis een overeenkomst getekend door het Perzische en Osmaanse rijk, waarin stond dat Koerdistan in tweeën gedeeld werd. Dit genoemd "Kastri Siirin"

Tot in 1878 de oorlog tussen de Russen en Osmaanse rijk beëindigd was, kwam Koerdistan weer in opstand o.l.v. landheer Seyh u Bey Dullah. Hij had zich goed voorbereid, door een leger te vormen, die het met hem eens was, en veel veldheren hadden zich bij hem aangesloten. Deze opstand was bedoeld om heel Koerdistan te bevrijden. Zijn bedoeling was om eerst het Perzische deel te bevrijden en daarna het Osmaanse. Toen hij bezig was deed het Osmaanse rijk niets hiertegen.

Ze dachten dat zij niet aangevallen zouden worden. Maar toen het Osmaanse rijk ook aangevallen werd, zette het Osmaanse rijk zijn hele leger in tegen deze landheer. Op dat moment viel het Perzische rijk eveneens aan en de Russen ook, zodat deze landheer tussen 3 vuren zat en de opstand mislukte. Hij werd naar Istanboel gebracht, maar het lukte hem te ontvluchten en naar Koerdistan te gaan, waar hij een andere opstand begon. Helaas verloor hij deze opstand tegen het Osmaanse rijk ook en vele werden hierbij gedood. Vanaf het Midden van 19^e eeuw tot begin van de 20^e eeuw hadden de Engelsen ook een grote rol gespeeld, zodat Koerdistan een kolonie bleef, dus onafhankelijk. De 20^e eeuw is een belangrijke periode voor de Koerden, omdat de geschiedenis werd terigerd.

In de 1923 werd Koerdistan door de Imperialistische overeenkomst, "Lozan genoemd". Vanaf die periode zijn er in Koerdistan heel veel opstanden geweest. Als we terug kijken naar 1923 zien we dat Koerdistan een kolonie zal blijven. met alles wat het heeft, de taal, literatuur, geschiedenis en cultuur enz. Maar we zien ook dat Koerdistan niet stil heeft gezeten in zijn strijd.

In Noord-Koerdistan, tussen 1919 en 1938 zijn er heel veel opstanden geweest. Vooral in de periode van de Turkse Republiek, (Ataturk) zijn er duizenden Koerden vermoord. En in zakken gestopt en levend in het wan-meer gegooid. De Turkse Republiek met zijn bloedige geschiedenis is bekend.

Er wordt voor de eerste keer in de Koerdische geschiedenis, in 1946 een Koerdische Republiek gemaakt. Hellas heeft dit maar 1 jaar geduurd. Het Imperialistische leger van de dictatuur sjah vernietigde de Koerdische Republiek Mahabat. De Ministerpresident van de Republiek Mahabat, Gazi muhamet, werd op 31 maart 1947 opgehangen. En officier van Republiek Mahabat, Mustafa Barzani,

was na de vernietiging van Mahabat, naar Rusland gevlucht, waarbij hij stiekem over de Iraanse, Irakse en Turkse grenzen kwam. Hij keerde terug naar Noord-Koerdistan, toen de Monarchie van Irak beëindigd was. De Bassen hadden Barzani autonomie beloofd, maar daar kwam niets van terecht.

Toen begon Barzani de oorlog tegen Irak. Dit duurde tot 1975, omdat de vijand napalm-bommen gebruikte.

Wij leven nu in de periode waarin Koerdistan in vier delen gedeeld is. Tot op de dag van vandaag wordt nog steeds gevochten in alle vier delen van Koerdistan voor onafhankelijkheid.

In Iran, de Koerden vechten nog steeds, en in Irak, precies zelfde, en in het Turkse deel is het onmogelijke situatie. Het lijkt dat het Turks leger de Koerden opnieuw bezet met zijn moorden en martelingen. Het leger oefent op de Koerden en bij deze oefeningen worden echte kogels gebruikt. Na de staatsgreep van Kenan Evren, worden de Koerden uit iedere hoek opgegangen. Economisch worden de riemen erg strak gehouden, bloed, moord en honger is aanwezig tussen het Koerdische volk. In het Midden Oosten, zijn er 25 miljoen Koerden vechten nog steeds voor hun onafhankelijkheid.

aan het Koerdische volk en alle vredelievende
en democratische krachten in
de wereld

De Turkse fascistische junta heeft met de toestemming van de dictator Saddam Hoessein en de achterlijke Khomynie nogeens een nieuwe en barbaarse aanval gevoerd tegen ons volk. Het Turkse leger beangstigt de Iraanse en Iraakse Koerden. Ten gevolge van deze actie vallen menige slachtoffers en anderen zijn in gevangenschappen opgenomen.

De Turkse junta, een betrouwbare knecht van het Amerikaanse imperialisme, speelt de rol die van Turkije en vooral Koerdistan een volledige militaire basis wil maken, voor Amerika en de NAVO-landen, waarin ook alle moderne vernietigingsmiddelen zouden geïnstalleerd worden; tegelijkertijd voert de Turkse junta vijandige propaganda tegen de buurlanden(!). Het is precies dit beleid dat tot gevolg heeft gehad dat er een grote spanning in het gebied veroorzaakt werd. Als bewijs daarvan herinneren we aan de onverantwoordelijke en onrechtvaardige Turkse criminele acties in Iraaks Koerdistan vorig JAAR en de afkondiging van een Turks staatje op Cyprus en de huidige invasie in Iraaks en Iraans Koerdistan. Het is duidelijk dat het militarisme in Turkije haar redding in oorlog, bloedvergieten en onrechtvaardigheden zoekt, tegen onbekwame volkeren, zoals de Koerden.

De Turkse junta beweert dat deze vreselijke maatregelen noodzakelijk zijn als represailles voor enkele incidenten in het gebied binnen Turkije, maar de feiten kunnen niet zo makkelijk achter een sluier van leugens verbergen worden. Turkije is in feite bang voor de toenemende strijd voor de rechten van het Koerdische volk in beide bezette gebieden van Koerdistan (in Irak en in Iran).

Beste mensen:

Het Turkse fascisme tijdens de invasie gebruikt allerlei destructieve middelen, inclusief de verboden gassen en Napalmbommen tegen onschuldige en zwakke mensen. Thans is er in Turks Koerdistan massa-arrestatie aan de gang. Er wordt gevreesd, dat massamoorden zullen volgen.

Het Turkse propaganda-media toont hier erg trots op te zijn en beschrijft de invasie als een perfecte en complete actie tegen een machtige vijand. Zulke leuzen zijn echter bedoeld om de wereld opinie te misleiden en het Koerdische moraal te verzwakken, maar het strijdende Koerdische volk trekt integendeel moed en vastberadenheid uit deze krankzinnige gedrag van de vijanden en voelt zich vastbesloten te vechten tot het een vrij en democratisch Koerdistan bereikt heeft.

Deze invasie, die een samenzwering tussen de drie onderdrukkers van Koerdistan, namelijk Turkije, Iran en Irak, is, is niet nieuw. Deze staten hebben aan de ene kant Koerdistan verdeeld en vele overeenstemmingen bereikt. Niet alleen over denkbeeldige grenzen, die het hart van Koerdistan in stukken sneden, maar ook over hoe zij samen op kunnen treden tegen de legitieme strijd van de Koerden. Aan de andere kant opereren ze vrij in Koerdistan alsof er geen grenzen bestaan, vermoedelijk is het alleen voor Koerden niet toegestaan deze grenzen te passeren. Dit alles zonder dat de Koerden zelf toestemming gegeven hebben.

Beste vrijheid- en vredelievende mensen:

jullie moeten niet zwijgen over deze invasie. Luister niet naar de leugens van het fascistische junta en haar bondgenoten. Laat jullie verzet en protesten horen, jullie steun aan deze zaak is een steun aan het humanisme. Het Koerdische volk strijdt voor een vreedzaam en rechtvaardig bestaan. Laat de Koerden niet alleen in hun strijd. Zij hebben jullie steun en vriendschap nodig om de krankzinnige vijanden tegen te houden. Alle Koerdische krachten arbeiders, boeren, intellectuelen, democraten en progressieven.... deze onderdrukkers in Turkije, Iran en Irak hebben niets voor Koerden gedaan behalve het veroorzaken van achterstanden, pijn en vernietigingen! En anders zouden ze niet willen óók.

Laten we allemaal samenwerken tegen deze regimes om ons te bevrijden. Laten we onze krachten bundelen en onze beweging versterken.

De angst van onze vijanden is groot, daarom vragen ze elkaar om samen tegen ons op te treden. Als alle patriotische krachten verenigd zijn, kunnen we samen makkelijk overwinnen en onze vijanden uit het vaderland verdrijven!!

Lang leve de eenheid van de Koerden,
Omhoog de banner van vrijheid,
Dood aan onderdrukkingen en slavernij,
Lang leve emancipatie en vrede op de wereld.

Koerdistan Patriotisch Democratische Partij
(organisatie Nederland)

Iraaks Koerdistan Socialistische Partij
(organisatie Nederland)

Vereniging Koerdische Studenten en
Jongeren in Europa (afdeling Nederland)

UKSYE

Aanhangers van Turkse Koerdistan
Socialistische Partij in Nederland.

Koerdische Socialistische Partij - PASOK
(organisatie Nederland)

Koerdische Arbeiders Unie Nederland .

NEWROZ- AKTUELER DAN OOIT TEVOREN !

Newroz in de zin van bevrijdingsfeest, zoals het van origine bestaat, mag niet louter gezien worden als traditioneel Koerdisch feest, maar moet met haar historische symboliek worden geplaatst in onze reële situatie van onderdrukking, uitbuiting en geweld.

Newroz is het symbool van het Koerdistaanse volk voor onafhankelijkheid en vrijheid, welke reeds 2596 jaar geleden verworven werden met de overwinning op het tyrannieke Assyrische rijk van koning Dehak.

De elementairste mensenrechten, zoals het recht op een menswaardig leven, op eigen taal en cultuur, waren de inzet in deze strijd en het verwerven van deze rechten heeft gemaakt dat wij niet als slaven uit de geschiedenis verdwenen, maar als volk overleefden.

Ieder jaar op 21 maart (de officiële Newrozdag) beleven wij weer deze historische gebeurtenis, maar in de laatste jaren als voorbeeld voor de toekomst, want de tragische waarheid is dat eens afgedwongen rechten, welke ons in deze eeuw pas structureel afgenomen werden d.m.v. nieuwe opdeling van ons land, assimilatiepolitiek, deportaties, moord, marteling, rechterlijke vervolging en intimidatie, wederom verworven moeten worden.

In een tijd waarin het bestaan van het Koerdische volk ter discussie staat heeft Newroz, door het nieuwe stadium van strijd voor de elementairste mensenrechten, grotere betekenis gewonnen.

Dit stadium heeft hedendaagse Kawa's voortgebracht die ons voorgaan in het verzet tegen de door de lust naar rijkdom en macht gedreven kolonialistische Turkse, Syrische, Iraanse en Iraakse overheersers, voor onafhankelijkheid en vrijheid en laaien het Newrozvuur op.

Sinds het begin van onze nationale bevrijdingsbeweging en speciaal na de coup op 12 september 1980 in Turkije, bereikt de repressie op ons volk ongekende vormen, honderde Koerdische mannen en vrouwen zijn vermoord of geexecuteerd, duizenden zijn gevangenen genomen en gemarteld, tienduizenden zijn gearresteerd en een heel volk wordt blootgesteld aan vervolging op kulturele identiteit.

Het hoogtepunt van deze wreedheden bereikte zich tijdens de Newrozdag in 1982, waarop in de militaire gevangenis van Diyarbakir een bloedbad aangericht werd door het Turkse bewind en waarbij de hedendaagse Kawa, Mazlum Dogan, wreed door de kolonialistische Turkse fascisten vermoord werd.

In plaats van het Newroz met Mazlum Dogan te doden heeft het juist een nieuwe betekenis verkregen n.l. naast de nationale Koerdische nieuwjaars,-en bevrijdingsdag is het uitgeroepen als dag van de internationale strijd tegen rascisme en kolonialisme en is het aktueller dan ooit tevoren.

LEVE HET KOERDISCHE NIEUWJAARS,-EN BEVRIJDINGSFEEST !

LEVE NEWROZ IN DE STRIJD TEGEN RASCISME EN KOLONIALISME !

LEVE NEWROZ ALS SYMBOOL VOOR DE TOEKOMST !

Koerdische Arbeidersvereniging in Nederland-KKKH.

Newrozviering op 21 april a.s. van 16.30 tot 24.00 uur in Amicitia, Westeinde 15 te Den Haag, met toespraken, muziek, zang, dans en toneel.

een samenleving die gebaseerd zal zijn op een 'eerlijk deel voor iedereen'. Het is genoegzaam duidelijk, dat is een waarachtig "socialistische samenleving". Op deze manier is de partij bewapend met een duidelijk omschreven en wetenschappelijke ideologie en zo is het verband tussen nationale- en klassenstrijd vastgesteld.

3. Het is reeds gezegd, dat zo'n programma veel te ambitieus is en dat het onmogelijk te bereiken is. Alleen diegenen, die geen vertrouwen in de massa's hebben denken op deze manier. Hoe de K.P.D.P. het ziet, verschilt hiervan. We hebben een volk dat meer dan 20 miljoen mensen telt. Zij zijn bekend als hardnekkig en edelmoedig opofferend voor hun rechtvaardige rechten en tegen overheersing. De huidige stemming is er een van gevoel van weerzin tegen de verraderlijke verdeling van hun land, waarvan ieder deel overheerst wordt door een vreemde staat. Een bestemming voor hen gekozen en hen opgelegd door de imperialistische machten, zonder zelfs de inwoners te raadplegen en in weerwil van hun algemeen verzet. Dit gevoel verspreidt zich snel in alle lagen. De pijnlijke verwondingen, hen toegebracht door de nog steeds voortdurende onrechtvaardigheden dringen aan op een noodzakelijke genezing. Er is een krachtige wil om terug te winnen wat de onderdrukkers als 'Verloren' proberen te bestempelen. De K.P.D.P. is er in geslaagd dit op een manier te organiseren die niet verkeerd uit te buiten valt. Samen met onze eigen ervaringen uit het verleden, kiest de partij ervaringen van andere wereldvolkeren uit, vooral van de bevrijdingsbewegingen in de regio, om de leden te onderrichten, hoe zij zichzelf in dienst kunnen stellen van het proces van hun politieke activiteiten. Op deze wijze handelend, kan de partij een politiek voortzetten van het vastleggen van broederlijke banden met progressieve krachten in Koerdistan, in het Midden-Oosten en in de wereld.

Onze partij verwacht, vanzelfsprekend, en doet een beroep op positieve gebaren van solidariteit en van morele en materiële hulp om het proces van het volbrengen van haar moeilijke taak bij te staan en in staat te zijn om:

- een einde te maken aan de ellende van miljoenen mensen in Koerdistan;
- hen te bevrijden van de last van onvergelijkbare onrechtvaardigheden, onderdrukking, en uitbuiting, die de gestalte krijgen in steeds terugkerende vernietigingsoorlogen, massadeportaties, gedwongen assimilatie, vernietiging van huizen en nederzettingen en het doden van onze kinderen, ^{onafgebroken} voortgevoerd door de mini-koloniale regiems in het Midden-Oosten.

يعيش مزب الشعب الديمقراطي الكويتي

K.P.D.P.

K.P.D.P.

fronteerd met enorme moeilijkheden zowel binnen als buiten de organisaties. Velen van hen werden het slachtoffer van verraderlijke samenzweringen van rektionaire elementen en van agenten van de vijand ! Niettemin deden zij enige waardevolle ervaringen op en slaagden erin de gedachten van brede delen van de bevolking te verhelderen. Op het eind dwongen de tegenstrijdige doelen, en de steeds groter wordende tegenstellingen als resultaat daarvan, hen tot geen andere oplossing dan het opbouwen van hun eigen organisaties, een nieuwe vorm van leiding, verschillend in stijl en met vooruitstrevende denkbeelden. De geboorte van de Kurdistan Popular Democratic Party is waarschijnlijk één van de meest ^{zowel} uitdagend als veelbelovende gebeurtenissen, die tot nog toe plaats heeft gevonden, om dit enorme probleem het hoofd te bieden.

Met een eerlijk geloof in de rechten van het volk en de rechtvaardige wensen van de massa's heeft het oprichtingskongres, in augustus 1981, toepasselijke resoluties over een breed gebied van vragen, waaronder de volgende, opgesteld en aangenomen:

1. De partij werkt onvermoeibaar voor en propageert het principe van zelfbeschikking voor het Koerdische volk in alle bezette delen van haar geboorteland, op dezelfde manier, welke het was en nog steeds erkend is voor ieder ander wereldvolk. Aldus de nutteloosheid van alle andere dubbelzinnige aanspraken betreffende het Koerdische vraagstuk duidelijk te maken.

Dit wereldwijd geaksepteerde principe is het enige legitieme recht en waard om voor te vechten, vooral in het licht van het feit dat de bezetters van het land, zonder twijfel, door zullen gaan met hun plannen om het Koerdische volk als een ander etnisch en kulturele groep van mensen, of ze (de Koerden) nu wel of niet passief of actief zijn in de situatie waarin ze zich bevinden, te vernietigen. Bovendien zijn de huidige staten die Koerdistan bezetten alle diktatoriaal en onderdrukkend (kijk maar eens naar het regiem van Khomeiny, de Turkse militaire junta, de racistische Ba'ath-aanhangers in Irak). Zij erkennen zelfs niet de rechten van hun eigen volk. Om een zodanig volksregiem, die oprecht de rechten van ons volk erkend, in één of al deze landen te krijgen, zal het zo'n lange tijd duren (misschien eeuwen), dat het te laat zal zijn en het Koerdische volk zal dan al uitgeroeid zijn.

2. Het kongres gaf, in de erkenning van de uiteindelijke wens van het volk, de ware betekenis aan "Bevrijding". Het betekent niet, benadrukte het kongres, alleen een vrij Koerdistan, het betekent eveneens een vrij volk. Het volk moet de toegang tot een beter leven op alle nivo's gegeven worden. Dit betreft in de eerste plaats, die lagen van de massa's welke nu achtergesteld en uitgebuit zijn. Dit kan alleen bereikt worden

(Kope)

De moderne geschiedenis van het volk in Koerdistan, vooral vanaf het begin van deze eeuw, staat vol met dramatische gebeurtenissen, die niets dan nederlagen aan de organisaties en meer ontberingen voor de volksmassa's brachten. Ieder die streeft naar menswaardigheid moet geschokt zijn, wanneer hij zijn aandacht op deze gebeurtenissen richt.

Het is waar dat Koerdistan sterk beïnvloed wordt door haar zeer netelige geo-politieke ligging, die tot het uiterste uitgebuit wordt door imperialistische machten en hun lakeien, de mini-koloniale regiems.

Het is evenzeer waar dat al de bewegingen in Koerdistan door dezelfde tekortkomingen beheerd worden, zowel taktisch als strategisch. Zij misten altijd een konstruktief programma gedurende de afgelopen periode en voor de toekomst van de beweging. Het wisselvallige karakter van hun leidingen en hun tegenzin voor:

1. het populariseren van de strijd bij de massa's door datgene aan te bieden wat de armen, zowel op het platteland als in de stad, nodig hadden;
2. het verlaten van de traditionele enge benadering van het Koerdische vraagstuk, welke de hele bevolking van Koerdistan aangaat en niet slechts een deel ervan;
3. het uitbuiten van de gewone gemeenschappelijke belangen tussen onze strijd en die van democratische en progressieve krachten, vooral in de regio;
4. het onderzoeken van overeenstemming in het ontwikkelen van wederzijdse internationale kontakten, daarnaast het op zijn minst ontvangen van de zo bitternodige morele ondersteuning.

Als resultaat van al deze moeilijkheden heeft de Koerdische bevrijdingsbeweging zichzelf teruggevonden in een situatie van voortdurende isolatie, binnenlands, regionaal en internationaal. Het is daarom niet verwonderlijk dat zowel de leiding als de beweging die zij leidde zichzelf zwak vonden, wanhopig en zelfs gefrustreerd, wanneer zij gekonfronteerd werden met ongebruikelijke situaties en in tijden van crisis. Op zijn best kwamen zij tot ongunstige verhoudingen met de vijanden.

Deze en andere bittere werkelijkheden hebben vele intellectuelen en militanten wakker geschud, zij begonnen zich af te vragen wat verkeerd was en waarom van alle volkeren in de wereld, alleen het volk in Koerdistan onderdrukt blijft en verstoken van de meest elementaire rechten, die door ieder ander worden genoten? Hoe kan er bijgedragen worden om dit onrecht en deze misstanden te korrigeren?

Na vele en moeizame diskussies, besloten zij in de eerste plaats de posities van de gevestigde organisaties binnen te dringen in de hoop dat zij de gang van zaken zouden beïnvloeden. Zo handelend werden zij gekon-

VRIJHEIDSGEZINDEN DER WERELD, STRIJDBARE IRANIERS.

Bijna drie jaar is verstreken sinds het regime van de Islamitische Republiek zich voornam om op genadeloze en nietsontziende wijze de revolutionaire organisaties van Iran te vernietigen.

Tijdens deze periode zijn tienduizenden door dit schrikbewind omgebracht en nog eens tienduizenden brengen hun leven door in onmenselijke omstandigheden in gevangenschap van dit bewind. Gedurende deze tijd hebben de revolutionaire organisaties, volhardend in de strijd en kampend met zware organisatorische problemen, een aanzienlijk deel van hun materiele mogelijkheden en voorzieningen verloren zien gaan.

Zoals wellicht bekend is er geen sprake van afname van verzet en is de Organisatie van Iraanse VolksFedayin Guerilla's momenteel, een moeilijke tijd achter de rug hebbend, bezig met het reorganiseren van de gelederen in heel Iran en draagt zo de plichten op haar schouders van het vervolgen van de strijd tegen onderdrukking.

In het kader van dit streven en om het herstellen van die delen van de organisatie, die letsels opgelopen hebben, is jullie geldelijke steun van groot belang, met name voor het voorzien van technische middelen. (voor schrijven, publiceren).^{enz.} Steunt de organisatie met alle mogelijke middelen in haar streven naar volbrenging van de revolutie.

Gaarne afschrift zenden naar:

A.A.H. (naam van rekeninghouder)
739066 f
CREDIT LYONNAIS
134 Boulevard Voltaire 75011 Paris

A.C.P.
B.P. 54
75261 Paris Cedex 06

Ook kan u een bijdrage storten op :

Bankrek. nummer: met verzending van een afschrift van de betaling
98 4949828 t.n.v. G.K., naar: postbus 226
Verenigde Spaarbank, Delft 2600 AB DELFT

Organisatie van Iraanse VolksFedayin Guerilla's

P E R S K O M M U N I K E E

De op 3 januari 1984 uitgebroken opstand en hongerstaking in de beruchte militaire gevangenis van Diyarbekir duurt nog steeds voort.

De macht van de kolonialisten kan het verzet niet breken, elke dag groeit het verzet van de gijzelaars en sluiten meer gevangenen bij het verzet aan.

Zoals bekend is, is er op 24.1.1984 een nieuwe reeks van executie bijgekomen, die onder andere de DDKD-KIP, (Koedische arbeiders Partij) betrof.

Bij het proces tegen deze partij werd Necmettin BOYOKKAYA doorgemarteld.

Bij het proces tegen de Özgür'lük Yolu (Turks-Koerdistan Socialistische Partij) werd Yılmaz DEMİR doorgemarteld.

Waarschijnlijk is ook een aanhanger van de PKK, Halil ÇATAK bij het proces tegen de groep van Viranşehir doorgemarteld.

Volgens verschillende bronnen zijn zij aan de tijdens de martelingen opgelopen verwondingen bezweken.

De lichamen van Necmettin BOYOKKAYA en van Yılmaz DEMİR zijn onder geheimhouding aan hun familie terug gestuurd.

Vermoedelijk zijn de executies en martelingen uitgevoerd om het doel van de revolutionairen, de nationale bevrijding van de Koerdische gemeenschap, onmogelijk te maken en de Koerdische mensen te intimideren. Deze intimidatie en onderdrukking duurt al jaren.

Voor 24 januari 1984 en na deze datum hebben de MIT. (Turkse geheim dienst) en speciaal-opgeleide beulen martelingen in de gevangenis uitgevoerd.

De Turkse geheim dienst maakt gebruik van nieuwe martelmethodes tegen de mensen die verzet plegen.

De bloedterreur van deze overheid, de Turkse Republiek, wordt in de gevangenis van Diyarbekir. Na 24 januari 1984 komen er nieuwe martelingen bij, die de dood tot gevolg hebben. (Remzi AYTORK en Ahmet BAYIK zijn bij ondervragen doorgemarteld)

AAN ALLE BINNEN EN BUITENLANDERS, DEMOCRATISCHE PERSONNEN EN GROEPEREN...!

WE ROEPEN DE NEDERLANSE PERS OP OM DIT KOMMUNIKEE KENBAAR TE MAKEN...!

In de gevangnissen van Diyarbekir wordt het verzet van de gijzelaars bloedig door de kolonialisten neergeslagen.

De gijzelaars kunnen zich bij de militairen niet op hun mensenrechten beroepen.

De ene marteling volgt de andere op.

Wij moeten voor onze broeders/gijzelaars vanuit buitenland protestbrieven, protesttelgrammen sturen en tot aandacht en solidariteit oproepen.

Wij dringen aan tot verhoogde solidariteit met deze revolutionaire kameraden, die elk moment ter dood gebracht kunnen worden.

2.2.1984

5
KOERDITAN KULTUUR CENTRUM

BASINA AÇIKLAMA

Bir aydan fazla bir süredir, devam eden Diyarbekir cezaevindeki direniş, sömürgecilerin bütün vahşet ve katliamlarına rağmen durdurulamıyor ve gün geçtikçe, zindanlardaki tutukluların kararlı direnmeleri yeni boyutlar kazanıyor. Bilindiği gibi, 24.1.1984 tarihinde katliam zincirine bir yenisi eklenmişti. DDKD-KİP, davasından Necmettin BOYOKKAYA, ÖZGÜRLÜK YOLU davasından, Yılmaz DEMİR ve kesin olmamakla beraber, PKK, Viranşehir grubu davasından, Halil ÇATAK'ın işkence sonucu öldürüldüğü çeşitli basın kaynaklarıca belirtilmişti. Bunlardan, Necmettin BOYOKKAYA ve Yılmaz DEMİR'in cenazeleri büyük bir gizlilik içinde ailelerine gönderilmiştir.

Pervasız ve hayasızca sürdürülen bu imha ve katliam oyunları, Kürdistan ulusal ve toplumsal kurtuluş güçlerinin seçkin devrimcilerine ve Kürdistan Halikına yönelerek, uzun bir zamandan beri devam ediyor.

24.1.1984 tarihi öncesi ve sonrası M.I.T. (milli istihbarat teşkilatı) ve özel olarak, eğitilmiş işkenceciler tarafından, ceza evi içinde tutuklulara "yeni" sivil polis sorgulama yöntemleriyle direnen tutuklular yeniden işkenceye alınmışlardır.

T.C devletinin Diyarbekir zindanlarında sürdürdüğü bu kanlı terör, işkence ve katliamlarına, 24.1.1984 tarihi sonrası yeni katliamlar eklenmiş bulunuyor. Remzi AYTÖRK ve Ahmet BAYIK sorgulama ve işkence sonucu öldürülmüştür. Cesetleri ailelerine teslim edilmiştir.

YERLİ VE YABANCI TÜM DEMOKRAT KİŞİ VE ÖRGÜTLERE..!

HOLLANDA BASININA VE KAMUOYUNA SESLENİYORUZ..!

Diyarbekir ceza-evindeki devrimci tutukluların imhalarına hunharca yönelmiş olan sömürgeciler, tutukluların insani yaşama haklarına dahi tahammülsüzdürler. Bütün insani hakları ellerinden alınmıştır.

Peş peşe katledilen tutuklu kardeşlerimiz için yurt dışında, protesto telgraf, mektup vb. göndermek ve kamuoyunun dikkatini bu olay üzerine çekmek gerekir. Heran ölüm ile karşı karşıya olan Diyarbekir zindanlardaki devrimci tutuklularla dayanışmamızı yükseltelim.

2.2.1984

KÜRDİSTAN KÜLTÜR SENTERUM

N E E T E G E N D E V O L K E R E N M O O R D O P D E K O E R D E N

Op 18 maart 1988 is de stad Halabja in Koerdistan (Iraq) gebombardeerd met gifgasbommen. Er vielen meer dan vijfduizend doden, meer dan tienduizend mensen raakten gewond en nog veel meer mensen werden dakloos. Het merendeel van de slachtoffers waren kinderen, vrouwen en bejaarden: weerloze burgers. Hiermee wil het Iraakse regime de zich uitbreidende vrijheidsstrijd van het Koerdische volk neerslaan.

Bagdad schond de soevereiniteit en onafhankelijkheid van zijn eigen natie door het militaire verdrag met het Turkse regime om de nationale Koerdische beweging en de Iraakse progressieve stroming te onderdrukken.

Op manipulatieve wijze werd de oorlog Iran/Iraq als alibi gebruikt om al vanaf de lente van vorig jaar de vreselijkste misdaden te begaan tegen het Koerdische volk. Op vele plaatsen in Koerdistan zijn luchtaanvallen uitgevoerd.

Wij veroordelen de volkenmoord op het Koerdische volk door het regime van Saddam, in dienst van de Arabische reactionaire regimes, pionnen van het imperialisme in de regio.

Wij roepen internationaal op tot veroordeling van het regime van Saddam en tot zijn bestraffing als oorlogsmisdadiger.

Wij roepen alle progressieve, democratische, humanitaire, religieuze en andere vredelievende mensen, groeperingen, organisaties en politieke partijen op, het huidige fascisme te veroordelen en naast het Koerdische volk te staan in zijn strijd voor onafhankelijkheid.

Wij veroordelen de aanvallen met chemische wapens tegen de Koerdische burgers in Halabja en eisen stopzetting van de moord op het Koerdische volk in geheel Koerdistan.

Wij eisen stopzetting van de verkoop van wapens aan de oorlogvoerende partijen en bestraffing van de multinationale wapenbedrijven (zoals Melchemie en Urenco in Nederland) die zich hieraan schuldig maken.

Wij eisen herstel van de democratische rechten en vrijheden van de bevolking en pleiten voor het recht op onafhankelijkheid en vrijheid van het Koerdische volk in Koerdistan.

Wij eisen de onmiddellijke vrijlating van alle politieke gevangenen - ook de ter dood veroordeelden - in de gevangnissen in geheel Koerdistan.

Wij eisen dat de Nederlandse regering het gebruik van de chemische wapens tegen de Koerden in de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties aan de orde stelt.

Wij eisen stopzetting van de vernietigingsoorlog tegen het Koerdische volk en tegelijkertijd van de oorlog tussen Iran en Iraq.

Platform Solidariteit met het Koerdische volk:

KMAN, Palestijnse Verenigingen in Nederland, Palestijnse Arbeidersvereniging in Nederland, Palestijnse Studentenvereniging in Nederland, Irakese Democraten, Marokkaanse Vrouwenvereniging in Nederland, Irakese Unie van Kunstenaars, Journalisten en Schrijvers in Nederland, FPLP, FDLP, Koerdistaanse Volks Democratische Partij, Koerdistaanse Democratische Partij, Patriottische Unie van Koerdistan, Vereniging van Koerdische Vrouwen, Koerdische Arbeidersvereniging in Nederland, Volksvereniging van Iraanse Koerden in Nederland, Vrouwen tegen Kernwapens, Aanhangers Nationaal Bevrijdingsfront Koerdistan in Nederland, Jongerenunie, Vrouwenunie, Arbeidersunie, Verenigde Kommunistische Partij Turkije, Komitee Steun Nationaal Verzetfront Libanon, Platform democratische organisaties buitenlandse arbeiders, SOBIN, Associatie Iraakse studenten in Nederland, Krakkers Pijp, De Zwarte, Onafhankelijke Koerden in Nederland, Beweging Balujisch Volk, Kasjmir Liberation Front, Unie Studenten en Jongeren van Koerdistan, Solidariteitsgroep Palestina, Solidariteitsgroep Koerdistan, Koerdisch Centrum Amsterdam, Internationaal Vrouwenkomitee in Nederland voor Vrede en Democratie, Staatsradio, KSSE, AKSA, Liga voor de Rechten van de Mens.

STOP GIFGASAANVALLEN OP KOERDEN

LANDELIJKE DEMONSTRATIE

**TEGEN DE VOLKEREN MOORD IN
KOERDISTAN**

ZATERDAG 9 APRIL

مظاهرة وطنية

14.00 UUR

تضامنا مع الشعب الكردي

VAN AF MUSEUMPLEIN

IN AMSTERDAM

**Platform solidariteit
MET HET KOERDISCHE
VOLK**

- Borrmans, Maurice.* 1977. Statut Personnel et famille au Maghreb de 1940 à nos jours. Mouton, Paris, La Haye.
- Bousquet, G. H.* 1958: Khalil ben Ish'âq: Abrégé de la Loi Musulmane selon le Rite de l'Imam Malek. Tome II. Le Statut Personnel. ed. Maisonneuve, Paris.
- Charles, Raymond.* 1972: Le droit musulman. Que sais-je? Presses Universitaires de France.
- Colomer, Andre.* 1961. Le code du statut personnel Marocain (Moudawwana). In Revue Algérienne, Tunisienne et Marocaine de législation et de jurisprudence 1961 L.
- Dirks, Sabine.* 1969: La famille musulmane turque. Son évolution au 20e siècle. Mouton, Paris, La Haye.
- Encyclopaedia of Islam. the.* 1965: Vol L: E. J. Brill, Leiden 1960. Volume LL E. J. Brill, Leiden 1965.
- Enzyklopaedie des Islam.* 1927: Band 11. E. J. Brill, Leiden.
- Faidi, Ahmed.* 1968: L'adoption. In: Revue Algérienne etc. Vol V, no. 4.
- Gaudin de Lagrange E.* 1968: L'adoption ou une ancienne pratique Tunisienne devenue loi. In: Revue Algérienne etc. Vol V, no. 4.
- Hadj Ali, Mohand Mokrane.* 1968: L'entretien de l'enfant de parents divorcés. In: Revue Algérienne etc. Vol no. 4.
- Hart, David.* 1976: The Aith Waryagher of the Morocco Rif. University of Arizona Press.
- Issad, Mohand.* 1968: Le rôle du juge et la volonté des parties dans la rupture du lien conjugal. In Revue Algérienne etc. Vol V, no. 4.
- Luijten E. A. A.* 1976: Het personen- en familierecht het nieuwe burgerlijk wetboek. Tjeenk Willink, Zwolle.
- Safai Hossein,* 1966: La protection des incapables. Librairie Dalloz, Paris.
- Udink, Betsy,* 1978: Het pijnlijk behagen. Geboortebepaling en clitoridectomie in Egypte. In: Intermediair 1 jrg. 33 18 augustus.
- Verdier Jean-Maurice,* 1968: Les grandes tendances l'évolution du droit des personnes et de la famille dans les pays musulmans. In Revue Algérienne etc. Vol no 4.
- Voir le Maroc,* 1973: Ed. Réalités, Hachette. Textes Gougoud et Gouvion.

Steungroep politieke vluchtelingen

p/a Kastanjelaan 22-B

68.. .. Arnhem

telefoon (085)

Arnhem, 25 januari 1986

Aan:
.....
.....

Beste mensen,

Het solidariteitscomité van de Koerdische en Turkse bezetters en honger-
stakers heeft deze week een dringende oproep tot steun gedaan aan de
politieke partijen in Arnhem.

In de bijlage treffen jullie deze oproep met de daarin vervatte eisen
aan.

Wij brengen de oproep onder jullie aandacht met het verzoek ons mede te
delen of jullie de eisen kunnen ondersteunen. Voor het welslagen van de
aktie is steun van Nederlanders en van Nederlandse organisaties onontbeer-
lijk.

Met vriendelijke groet,

namens de steungroep politieke vluchtelingen,

.....

1 bijlage